FOTBAL

OCTAVIAN POPESCU ŞI... MIJLOCUL TERENULUI

Locul nașterii: Chitila. Data: 25 aprilie 1938. Primul teren de fotbal: maidanul din spatele fabricii de zahăr. Inălțime 1,67. Greutate: 66 kg. Profesia: jurist. Primul antrenor: Remus Ghiurițan. Primul club: Rapid București. Al doilea: Universitatea Cluj. Al treilea: Dinamo București. Selecționat în reprezentativele de juniori, tineret și B. N-a jucat niciodată în echipa națională, fapt care constituie marele regret al vieții de fotbalist a lui Octavian Popescu, a cărui succintă fișă biografică am înserat-o mai sus. Aș adăuga aici un lucru ce mi se pare deosebit de semnificativ pentru întregirea schiței de portret a lui Octavian Popescu: de la început — indiferent de sistemul în care a jucat — a optat pentru postul de mijlocaș. Și nu și-a trădat niciodată „prima dragoste".

In fața porții adversarului, Octavian Popescu a zburat pur și simplu pentru a lovi balonul cu capul

Acum, stăm de vorbă în fața noastră aburesc două cescuțe de cafea și pe marginea unei scrumiere se stinge puțin cîte puțin o singură țigară. A mea. Tavi nu fumează. Pentru... suflu. Discuția — pornită după multe ezitări — are un singur obiect: mijlocul terenului care, pentru interlocutorul meu, începe la marginea propriului careu și se termină pe linia porții adversarului. Scriind asta, gîndesc că am exprimat într-un anume fel profesiunea de credință a lui Octavian Popescu. „Mijlocașul poate și trebuie să fie peste tot. Este jucătorul cu „două fețe": apărător și atacant".

— Cîți parteneri de linie ai avut?

— Stricto sensu, cinci — Bodo, Neacșu, Koszka, Petru Emil și Ghergheli. Dar, așa cum am jucat — mai ales în ultimii ani — aș putea trece printre ei pe Ivansuc sau pe Pîrcălab, pe Frățilă sau Adam. Zic asta, pentru că mijlocașul modern trebuie să fie oriunde e nevoie de un om. El poate fi, într-un anume moment al jocului, extremă, mijlocaș, fundaș etc. Mijlocașul, mai mult decît oricare alt jucător, trebuie să fie de... tip universal. De pildă, cine ar putea preciza ce rol joacă atît de discutatul Corso? Extremă stîngă (poartă numărul 11 pe tricou), mijlocaș stîng, atacant central sau fundaș.

— Ai jucat mijlocaș în ambele sisteme — WM și în cel cu patru fundași. Care este mai greu?

— Deși în ambele „așezări" efortul cerut mijlocașului este mare, mai greu trăiești în sistemul cu patru fundași. Și asta pentru că, de obicei, respectînd indicațiile primite, echipa se așează în teren după schema 4—2—4. In atari condiții, spațiul lăsat în seama celor doi mijlocași este cel mai mare. Impărțirea terenului nu e echitabilă. Aceasta este și una dintre cauzele pentru care noi ne „stingem" cel mai repede. In echipa noastră — Dinamo București — lucrurile au căpătat alt aspect, prin replierea alternativă a unui atacant. Asta dă posibilitate mijlocașului să intervină decisiv în fazele de finalizare, să „urce" pînă la înălțimea „vîrfurilor" echipei. Recent, am citit o declarație a lui Bone, în care se spunea că mijlocașul de astăzi poate hotărî soarta meciului. E adevărat și, mai ales, este cel mai frumos lucru din viața mijlocașului modern. Stînd în spatele primei linii, cu cîmpul de joc în față, poți sesiza cel mai bine locul și momentul tactic în care poate fi dată lovitura decisivă. Astăzi, cei trei sau patru din față sînt, de regulă, marcați strict. Iată de ce trebuie să ne „amestecăm" în treburile lor și noi cei din linia a doua.

— O întrebare de detaliu: ce preferi, pasa scurtă sau pasa lungă?

— Sînt pentru pasa scurtă (bineînțeles exceptînd situațiile care cer neapărat o pasă lungă — un contraatac de exemplu). Din mai multe motive. Mai întîi, ea se potrivește cel mai bine calităților tehnice și fizice ale jucătorilor noștri (crescuți de altfel în spiritul... pasei scurte). Noi avem puțini atacanți capabili să se „bată" cu apărătorii — superior dotați fizic. Apoi, pasa scurtă „liniștește" jocul, îți îngăduie să creezi, dacă pot spune așa. Există multe păreri în legătură cu acest aspect al problemei. Unii sînt pentru viteză cu orice preț. Personal, cred că viteza trebuie să fie subordonată gîndirii, lucrului făcut cu chibzuință. O explozie produsă la mijlocul terenului nu poate impresiona decît... domnișoarele din tribune. Locul ei este în cercul adversarilor. Acolo este necesară viteza. Pasa lungă cere la ambele extremități jucători cu o tehnică ridicată: și cel care o execută, și cel care o primește. Deci, dacă această condiție nu este îndeplinită, există mai multe posibilități de a greși. Atunci, ce importanță mai are faptul că ai cîștigat într-o fracțiune de secundă 60 de metri de teren dacă în clipa următoare ai pierdut mingea și... inițiativa? !

Și discuția continuă. Cafeaua s-a răcit, țigara s-a stins de mult. Mă ridic să aprind lumina...

VALENTIN PĂUNESCU

ŞTIRI

DE LA F. R. F.

Echipele de categoriile B și C care organizează meciuri pe data de 4 decembrie sînt obligate să ia toate măsurile pentru ca terenurile să fie practicabile.

MECI AMÎNAT

Partida Gaz metan Mediaș — Clujeana, din cadrul categoriei B — seria a II-a, a fost amînată pentru 11 decembrie, ora 14.

OMOLOGAT CU 3—0

Meciul Rapid Mizil — Metalul Rădăuți, din categoria C — seria Est, întrerupt în min. 21 din cauza terenului impracticabil în ziua de 13 noiembrie, a fost omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea echipei Rapid Mizil, deoarece formația Metalul Rădăuți nu s-a prezentat a doua zi pentru continuarea jocului, conform regulamentului.

5 ZILE PÎNĂ LA TRAGEREA AUTOTURISMELOR LOTO

In primele 10 luni ale anului 1963, LOTO-PRONOSPORT a distribuit participanților 350 000 000 lei dintre care 435 autoturisme „Fiat", „Renault 10 major", „Wartburg", „Moskvici", „Trabant" precum și premii în obiecte ca motociclete, motorete, scutere, televizoare și numeroase premii în bani.

Tragerea autoturismelor LOTO din 6 decembrie atribuie în număr **nelimitat** AUTOTURISME „Fiat 1800", „Renault 10 major", „Wartburg lux 312/1" și „Trabant 601".

De asemenea, se atribuie premii în bani pentru variantele **cu 2** numere cîștigătoare.

Pentru a avea șanse mari de cîștig jucați pe seturi de bilete în valoare de 24 lei.

Agențiile vă țin la dispoziție și bilete gata completate.

PRIMA TRAGERE LOTO DUPĂ NOUA FORMULĂ. UN SUCCES DEPLIN!

Prima tragere LOTO după noua formulă s-a bucurat de o largă participare, datorită marelui număr de premii atribuite, justificînd pe deplin interesul acordat.

Astfel, față de tragerile anterioare numărul cîștigătorilor a crescut de aproape patru ori.

La categoria I sfert s-au înregistrat 8 variante a 17.658 lei, iar la categoria II-a întregi 7 variante a 20.181 lei.

Numai la categoria a V-a sfert au fost atribuite 2.467 de premii.

Noua formulă oferă și în continuare avantaje mari.

● Tragerea LOTO de astăzi va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Deschizînd scrisorile corespondenților noștri

LA BISTRIȚA — 44 DE ECHIPE DE HANDBAL

La liceul nr. 1 din Bistrița se desfășoară o vie activitate sportivă. Au fost reamenajate terenurile de volei, de baschet, de handbal, sectorul de atletism, sala de gimnastică a fost dotată cu aparatele necesare.

In prezent se fac pregătiri intense pentru campionatul de handbal al liceului. La etapa I, interclase, s-au înscris nu mai puțin de 44 de echipe, 22 de băieți și tot atîtea de fete.

Mai amintim că pentru recrutarea de elemente talentate pentru Școala sportivă din localitate aproape 300 de elevi au participat la probe de selecție pentru atletism, gimnastică și handbal

I. Toma

ASOCIAȚIE MICĂ CU REZULTATE... MARI

În „orașul de jos" al Sibiului se află fabrica „Drapelul roșu". Salariații de aici sînt și mari amatori de sport iar asociația lor, Drapelul roșu, este cotată printre fruntașe în orașul Sibiu. Răsfoind planul de muncă al asociației aflăm că pe primul plan al activității se situează organizarea de competiții, creșterea numărului membrilor asociației, promovarea unor formații în campionatul regional etc. Despre felul cum au fost îndeplinite pînă acum aceste obiective ne permitem să dăm cîteva cifre și date. Astfel, la spartachiada de vară au participat 313 tineri, 25 de noi membri au fost înscriși în asociație, cotizația UCFS a fost încasată în proporție de peste 90 la sută, campionatul asociației a atras în întrecerile de fotbal, handbal, volei și alte ramuri peste 200 de băieți și fete, echipa de popice calificîndu-se în campionatul regional, iar cea de volei fete — în campionatul de categorie B a țării. La toate acestea trebuie să mai adăugăm intensa activitate turistică care se desfășoară la „Drapelul roșu". Iubitorii de drumeție au efectuat pînă în luna octombrie, 6 frumoase excursii dintre care amintim pe cele organizate pentru vizitarea unor obiective ca: hidrocentralele de pe Argeș și de la Bicaz, insula Ada-Kaleh ș.a.

M. Lupuțiu

O realizare remarcabilă la A. S. Locomotiva Cluj

O imagine neplăcută te întîmpina ori de cîte ori treceai în urmă cu doi ani pe lîngă locul viran din spatele Atelierelor „16 Februarie" din Cluj. Asta pînă într-o zi cînd, datorită unei lăudabile inițiative, a început pe acel loc amenajarea unor terenuri de sport. Numeroși muncitori de la Ateliere și elevi ai Grupului școlar, mobilizați de organizația U.T.C. și de consiliul asociației sportive Locomotiva, au prestat cîteva mii de ore de muncă patriotică, schimbînd în întregime aspectul locului viran, rămas acum doar în amintirea locuitorilor din cartier.

Oameni harnici și buni gospodari, ceferiștii clujeni s-au hotărît de la început să facă un lucru temeinic. Primind un larg sprijin din partea conducerii Atelierelor, iubitorii de sport și-au văzut în cele din urmă încununate eforturile: dispun acum de o frumoasă bază cu terenuri de fotbal, handbal, volei și baschet.

Și lucrurile nu s-au oprit aici. In curtea Atelierelor exista mai de mult un bazin care nu era folosit. Aducîndu-i-se unele amenajări bazinul (25x8 m) va fi pus la vară la dispoziția celor care vor să practice sau să învețe înotul. Dacă la acestea adăugăm și popicăria proiectată să fie amenajată în anul viitor, putem vorbi despre o remarcabilă realizare care face cinste ceferiștilor clujeni. Noile amenajări vor contribui, cu siguranță, la progresul activității sportive din cadrul acestei întreprinderi.

N. PETRE
corespondent

Pe stadioane și în afara lor...

Disonanțe în corul galeriei rapidiste

Am așternut pe hîrtie, în repetate rînduri, elogii la adresa galeriei rapidiste. Toate — meritate, pentru rolul însemnat pe care nu o dată înflăcărații suporteri ai echipelor giuleștene l-au avut în obținerea de către acestea a victoriilor, unele dintre ele de înalt prestigiu pentru voleiul, pentru sportul românesc. Într-o atît de mare măsură li se cuveneau de fiece dată laudele, încît, sincer recunoaștem, nu ne-am îndurat să le umbrim prin relevarea și a aspectelor negative din comportarea unei părți a galeriei rapidiste. N-am abandonat însă niciodată intenția de a ne ocupa de ele, ci doar i-am amînat punerea în aplicare, desigur, și cu nădejdea că, poate, dorita schimbare de atitudine la cei în cauză... ne va scuti pe noi — să scriem un asemenea articol, pe respectivii — de o astfel de popularizare. Din păcate, acea schimbare în bine nu s-a produs, manifestările protagoniștilor negativi ai galeriei rapidiste la recentele derbiuri de volei Dinamo — Rapid determinîndu-ne prezentele însemnări critice și solicitarea, în fine, a unor măsuri disciplinar-educative corespunzătoare.

Mai întîi, ce admirăm la devotații suporteri care alcătuiesc galeria giuleștenilor? Dragostea pentru culorile clubului lor, ardoarea cu care-și susțin echipele favorite, deseori chiar cu veritabila sacrificare a timpului liber, pentru a le urma în deplasări, oriunde, oricum și oricînd, trăind alături de ele lupta din teren, purtîndu-le spre victorie. Și ce anume nu admirăm, ci... dimpotrivă, ce anume reprezintă temeiul rîndurilor de față? Ce anume e dezacordat la (repetăm) **o parte** din corul înfocaților suporteri ai Rapidului? Tot ceea ce (în interpretarea foarte... personală a partiturii lor de către unii „soliști") încalcă regulile obiectivității, sportivității, principiile conduitei civilizate. Ca atare, recunoscînd rolul important pe care, în cucerirea unei victorii, îl joacă galeria rapidistă, nu vom fi nicicînd de acord cu abaterile de la principiile amintite. Începînd, de exemplu, cu zumzetul iritant, vacarmul și apostrofările adresate adversarilor Rapidului, la intrarea lor pe teren, și continuînd lista „pieselor" reprobabile din repertoriul unei anumite categorii a galeriei rapidiste cu: subiectivitatea manifestă, generată rareori de necunoașterea regulamentului; ofensarea, ori de cîte ori Rapidul e penalizat, a arbitrilor, înjurăturile adresate lor, oficialilor, federației, jucătoarelor și jucătorilor din echipele adverse, batjocorirea și incomodarea deliberată în joc a acestora din urmă, pe scurt — autentice huliganisme; în fine, întrecerile cîtorva „spirituali", de fapt propagatori ai unui umor de proastă calitate, jignitor și pe care-l dorim absent din sălile și de pe terenurile noastre de sport. La urma urmei, practicanții acestui soi de „încurajări" aruncă o lumină urîtă — nemeritată — asupra clubului sportiv Rapid București, care are primul datoria să-i combată, prin măsurile educative cuvenite.

MARIN DRAGOMIRESCU, desenator tehnic la I.P.I.M.P.C. — București, afirmat din nou ca nedorit personaj negativ al galeriei rapidiste, cu prilejul recentului meci masculin de volei Rapid — Dinamo. Ca și în atîtea alte ocazii din trecut, cînd a fost făcută fotografia de față. Avertizat că e pe punctul de a fi pozat, el a acționat cu prudență, lansîndu-și „spiritele" (citiți: ofense, incitări la scandal!) după pavăza mîinii... pînă la plecarea din sală a fotoreporterului.

Scriem aceste rînduri, această invitație la reflecții, convinși că, așa cum de atîtea ori a știut să se organizeze minunat într-un remarcabil suport oral al victoriilor feroviare, tot așa va ști galeria giuleșteană să-și mobilizeze majoritatea vocilor corecte pentru acoperirea — printr-o admonestare promptă — sau, la nevoie, pentru eliminarea din cor a minorității disonante. În consecință — pentru realizarea unei galerii unanim admirabile. Cît privește „personalitățile" care compun minoritatea, pe una dintre ele v-o prezintă fotografia alăturată și „cartea de vizită" de lîngă ea, făcînd parte din seria prin care — publicînd-o cu ajutorul fotoreporterilor noștri — ne propunem ca pe „soliștii" respectivi certați cu disciplina și iubitori de scandal, să-i înfățișăm „la lucru" în tribune, tuturor cititorilor și în primul rînd tovarășilor de muncă de la locurile lor de producție... Dacă va mai fi cazul.

CONSTANTIN FAUR